

tab på ca. 350.000 kr. pr. år i de første år, men derefter formentlig noget mindre efterhånden som nogle af disse gamle vogne udgår. Etableringen af ordningen vil medføre en engangsudgift på ca. 10.000 kr.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Til nr. 1.

Vægtafgiftslovens § 1 foreslås redigeret således, at det af lovbestemmelsen fremgår, at afgiften i sin helhed indgår i statskassen, jfr. i øvrigt bemærkningerne til forslaget nr. 16.

Sidevogne er afgiftspligtige efter § 1 i den gældende lov, men fritaget i medfør af afgiftstabellen i § 3. Det foreslås nu at lade dem udgå af lovtæksten. Motorcykler med varesidevogne vil dog fortsat være afgiftspligtige i medfør af afgiftstabellen i § 4, stk. 1.

Til nr. 2 og 3.

For sidevognenes vedkommende er ændringen en følge af forslaget nr. 1. Den foreslåede regel vedrørende biler forsynet med papegøjeplader, hvoraf der fandtes ca. 4.600 ved udgangen af 1974, er en redaktionel forenkling af den gældende regel, hvorefter disse vogne beskattes efter satserne for personvogne.

Til nr. 4 og 5.

Ændringen er foranlediget af den foreslåede omlægning af sættevognsbeskatningen, jfr. bemærkningerne nedenfor til nr. 6. Herudover er der foretaget en redaktionel ændring.

Til nr. 6.

Efter de gældende lovbestemmelser er såvel motorforvogne til sættevogne som hver enkelt sættevogn afgiftspligtige køretøjer, hvoraf afgiften beregnes efter den tilladte totalvægt.

Transporterhvervene har ønsket beskatningen af sættevognstog ændret, således at afgiften af såvel forvogn som sættevogn pålægges forvognen. Der henvises til, at forvogne, der benyttes til sådan transport, ofte vil fungere som trækraft skiftevis for flere sættevogne, men kun til kørsel med én sættevogn ad gangen, og det forekommer derfor mindre rimeligt at beskatte samtlige sættevogne. På den anden side åbner disse transportformer mulighed for en mere intensiv udnyttelse af de forvogne, der er registreret som trækraft for flere sættevogne, og de bør derfor pålægges højere afgift end forvogne, som alene benyttes sammen med én sættevogn.

Efter forslaget vil en motorforvogn, der er registreret som trækraft for én sættevogn (fast vogn-

togscombination), blive beskattet med et afgiftsbeløb svarende til summen af afgiften på motorforvognen og den hidtidige afgift af den pågældende sættevogn.

Er en motorforvogn derimod registreret som trækraft for flere sættevogne (variabel kombination), vil den efter forslaget blive beskattet med et afgiftsbeløb, der svarer til den gældende afgift af motorforvognen med tillæg af det dobbelte af den hidtidige afgift af én sættevogn med størst tilladt totalvægt i forhold til motorforvognen. Der pålægges ikke yderligere afgift af motorforvognen, selv om denne er registreret som trækraft for flere end to sættevogne. Det bemærkes, at beskatningen af sættevogne alene omfatter den del af totalvægten, som henføres til vognens egne aksler.

Til nr. 7.

Der foreslås gennemført en regel om bortfald af afgiftspligten for resterende hele måneder i en afgiftsperiode ved afmelding og ejerskifte af motorkøretøjer, der ikke anvender benzin som drivmiddel.

Ikke-benzindrevne motorkøretøjer betaler foruden den almindelige vægtafgift et betydeligt større beløb i udligningsafgift som delvis kompensation for benzinafgiften. Afgiften kan efter de gældende bestemmelser ikke tilbagebetales for en resterende del af en afgiftsperiode efter afmelding af motorregistreret eller anmeldelse af ejerskifte. Af ikke-benzindrevne køretøjer svares derfor udligningsafgift, selv om de har været ude af drift og afmeldt i en del af en afgiftsperiode. Dette harmonerer ikke med, at benzindrevne køretøjer alene svarer benzinafgift i forhold til det virkelige benzinforgbrug.

Lovforslaget går ud på at imødekomme de interesserede vognmandserhvervs ønske om afgiftsfritagelse efter afmelding og ejerskifte af ikke-benzindrevne motorkøretøjer. Forslaget omfatter alle ikke-benzindrevne køretøjer, således også almindelige personbiler og hyrevogne, der benytter dieselolie eller autogas som brændstof. Af edb-tekniske grunde må afgiftsfritagelsen indbefatte vægtafgiften, men kan på den anden side kun etableres for resterende hele måneder af en afgiftsperiode. Forslaget omfatter ikke påhængsvogne eller sættevogne, jfr. i øvrigt lovforslagets § 1, nr. 6, hvorefter afgiften af sættevogne pålægges det trækkende køretøj, og sættevogne gøres afgiftsfri.

I de fleste tilfælde, hvor den foreslåede fritagelsesregel skal anvendes, vil afgiften af køretøjet for den pågældende periode allerede være betalt. Det vil derfor være nødvendigt at tilbagebetale afgiften forholdsmæssigt for de resterende hele måneder af perioden efter afmeldingen (ejerskiftet). Refusionen